

V jarních měsících letošního roku nás čeká vnitřní výmalba kostela. Staršovstvo rozhodlo zadat tuto práci odborné malířské firmě JELÍNEK z Ratiboře. Stará malba se musí oškrábat a opravit podklad včetně speciální penetrace, poté se bude malovat speciální vápennou barvou (vyvinutou právě pro kostely), která velmi dobře snáší velké rozdíly vlhkosti i teplot. Z důvodu přístupu ke klenbám kostela bude nutné postavit uvnitř kostela lešení.

Rozpočet na výmalbu kostela je 325 000 Kč. Staršovstvo se snaží na tyto práce zajistit finanční krytí. Chci zde velmi poděkovat zastupitelům Obce Jablunka, kteří nám věnovali dotaci z rozpočtu obce 75 000 Kč, dále žádáme Jeronymovu jednotu o dar 100 000 Kč. Zbylých 150 000 Kč zaplatíme z našich sborových prostředků, z tzv. rezervního fondu. Zde vás chci poprosit o Vaši štědrost, protože z rozhodnutí staršovstva byla vyhlášena účelová sbírka na výmalbu kostela. Věřím, že společnými silami a především s Boží podporou dokážeme udržet sborový majetek v takovém stavu, aby sloužil bohoslužebným účelům s vizitkou dobrého hospodáře i dalším generacím.

Děkuji Vám, milé sestry a bratři, za podporu a přimluvné modlitby.

Za staršovstvo sboru David Srněnský

Bohoslužby o Velikonocích

24. 3. – Květná neděle – 8.30 hod. – bohoslužba slova

28. 3. – Zelený čtvrtek – 18.00 hod. – čtení pašijí – letos v Jablůnce

29. 3. – Velký pátek – 8.30 hod. – bohoslužby se sv. večeří Páně

31. 3. – Boží hod velikonoční – 8.30 hod. – bohoslužby se sv. večeří Páně

Dále pak se pravidelně setkáváme v těchto dnech a časech:

Ne 8.30 hod. Bohoslužby a nedělní škola (starší a mladší děti)

Čt 18.30 hod. Biblická hodina pro dospělé (sudý týden)

Pá 19.00 hod. mládež – po domluvě v Jablůnce nebo v Pržně (informace podá D. Heller)

Jste srdečně zváni!

Za staršovstvo sboru

Vladislav Geryk, kurátor

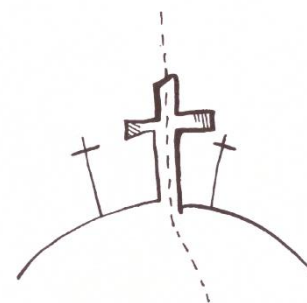
Daniel Heller, administrátor

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Jablůnce, 756 23 Jablunka 45;
IČO 447 40 891; č. účtu 2800798291/2010

Kontakty: kurátor Vladislav Geryk – 737 667 289, vladislav.geryk@seznam.cz; administrátor Daniel Heller – 777 342 910, daniel.heller@evangnet.cz; pokladní Marcela Srněnská – 602 894 825, marcela.srnenska@email.cz

E-mailová adresa staršovstva: jablunka@evangnet.cz

Velikonoční dopis v roce 2024

Za týden po této rozmluvě vzal Ježíš s sebou Petra, Jana a Jakuba a vystoupil na horu, aby se modlil. A když se modlil, nabyla jeho tvář nového vzhledu a jeho roucho bělostně zářilo. A hle, rozmlouvali s ním dva muži – byli to Mojžíš a Eliáš; zjeví se v slávě a mluvili o jeho cestě, kterou měl dokonat v Jeruzalémě. Petra a jeho druhy obestřel těžký spánek. Když se probírali, spatřili jeho slávu i ty dva muže, kteří byli s ním. Vtom se ti muži od něho začali vzdalovat; Petr mu řekl: „Mistře, je dobré, že jsme zde; udělejme tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ Nevěděl, co mluví. Než to dopověděl, přišel oblak a zastínil je. Když se ocitli v oblaku, zmocnila se jich bázeň. A z oblaku se ozval hlas: „Toto jest můj vyvolený Syn, toho poslouchajte.“ Když se hlas ozval, byl už Ježíš sám. Oni umlkli a nikomu tehdy neřekli nic o tom, co viděli. (Evangelium podle Matouše, 17.kap., verše 1.-9.)

Milí přátelé, členové i příznivci jablůneckého evangelického sboru!

Příběh o proměnění na hoře vypadá tak, jako že se tam Ježíš proměnil v nějakou nadpozemskou bytost a pak zase zpátky v člověka. Jako by učedníkům připravil nějakou náboženskou slavnost plnou nebeské nádhery, takový Boží happening na podporu jejich víry – aby uvěřili, že je Boží Syn: má zářivé bílé roucho, jeho tvář se proměnila (podle jiných podání zářila Boží slávou). Určitě to má také svůj význam, žít z toho, co tu teprve bude, prožít kus nebe na zemi. Ale v jádru tohoto příběhu je především Ježíšovo ukřižování a smysl celé Ježíšovy cesty – jde o to, jak to chápali učedníci a jak na to nahlížíme my.

Už léta tento oddíl vykládám podle katolického faráře a biblisty Václava Vacka, u kterého jsem se hodně naučil. Učedníci se bránili Ježíšově informaci, že bude ukřižován. Ježíš vzal tři nejlepší či nejbližší z nich k doučování. Mojžíš a Eliáš byli pro Židy největšími osobnostmi (Starého zákona). Učedníci kupodivu nevěnovali pozornost jejich rozhovoru s Ježíšem. Ježíš je uprostřed Mojžíše a Eliáše; mluví s nimi o své cestě do Jeruzaléma, a Mojžíš a Eliáš mu neodporují. Ježíši šlo o to, aby učedníci jeho cestu přijali, aby ji pochopili, a snad tím chtěl podpořit autoritou Mojžíše a Eliáše.

O Ježíšově cestě se mluví jako o tajemství – to není myšleno tak, že to nesmíme vědět (Ježíš si s Mojžíšem a Eliášem nešeptali, to učedníci usnuli), ale je to něco, co nás přesahuje, co nemůžeme pochopit běžným způsobem uvažování – ve smyslu: „tak to je“, „ted’ jsem to pochopil a hotovo“, „mám to jasné“, a „takhle už to budu brát do konce života“.

Ježíš nemusel podstoupit smrt, aby bylo učiněno zadost nějaké vyšší spravedlnosti. Ježíšovo utrpení nebylo nutné pro odpuštění našich hříchů. Jednotlivcům a celému Izraeli bylo mnohokrát odpuštěno před Ježíšem. On sám odpouštěl hříchy i před svým ukřižováním. Bůh je svobodný a suverénní ve své lásce, není podřízen nějaké vesmírné spravedlnosti, není vázaný nějakým zákonem odplaty. A své smilování Bůh neuděluje podle nálady: každému, kdo se v životě obrátí, tomu odpouští.

Na druhou stranu slyšíme při večeři Páně, a to je nejstarší křesťanská tradice, že Ježíš vydává své tělo a vylévá svou krev na odpuštění hříchů. To je vrcholný Ježíšův čin, vyvrcholení jeho života, vydanosti v lásce.

V evangeliích se často mluví v podobenstvích – o něčem ztraceném, co Bůh přišel zachránit: o zbloudilé ovci, o ztracené minci, o marnotratném synu. Ježíš odpouští hříchy, uzdravuje nemocné, křísí mrtvé – je dobrým pastýřem, který dává život za své ovce. U evangelisty Jana je Ježíš Kristus světlo, pravda, život, cesta – v něm a skrze něj dojde člověk spásy, záchrany – z hříchu, sobectví, z nesmyslnosti a absurdity života, nebo – jak to třeba vnímám: ze sebestřednosti, z takové té životní hlouposti či tuposti. A pak máme další popisy či spíše opisy toho tajemství vykoupení a spásy: zrušení dluhu, vykoupení či osvobození z otroctví, ospravedlnění na soudu, smíření, odpuštění, ale také obětování se pro druhého, tedy že Kristus dal pro nás lidi svůj život. Ježíš mluví o pokání, proměně, uzdravení, znovuzrození, o tom, že jsme jako Boží děti, apoštol Pavel o novém lidství, novém životě, novém stvoření, o posvěcení a darech Ducha svatého.

Máme tedy před sebou úžasné rozpětí významů. Byla by určitě chyba, kdybychom svedli celé Boží tajemství vykoupení a spásy na jeden výraz, na jeden obraz, na jednu představu. Naopak toto bohatství nám dává možnost hluboce prožívat ten největší dar, a také o něm tak mluvit.

Ale ještě důležitější než to, jak nás Kristus vykoupil či zachránil, je to, k čemu nás vykoupil, k jakému způsobu života: k životu v Božím království, který začíná už tady na zemi. Jsme spaseni pro život v Bohu a pro Boha, a to spolu s druhými lidmi, ne sami, jen individuálně. Boží spása je naplněním našeho lidství. Je to přítomný děj – jde o to, co se stane s námi, jestli to s námi něco udělá. To je stejně důležité jako to, co se stalo před téměř 2000 lety na Golgotě. Máme se ptát, co to

s námi udělalo, jestli a jak nás to proměnilo, a co pro to můžeme udělat (nejen vykonat, ale třeba také přijmout něco, čemu se bráníme).

Sestry a bratři, přál bych si, abychom spolu mohli být v takovém rozhovoru, jako Ježíš s Mojžíšem a Eliášem a pak s učedníky, a zároveň prožívat, že je to něco krásného a slavného, něco, co nás jinde v životě nepotká, a abychom také poznávali, že nás to proměňuje. K tomu Vás srdečně zvu – na bohoslužby, které jsou srdcem našeho společenství, ale i na jiná setkání. Nestyďte se přijít, i když jste třeba mezi námi dlouho nebyli. Každý z nás někdy v životě zapochybuje, nebo má i ve svém životě víry určitou „pauzu“, která mu možná pomůže právě přijít na to, co mu přece jen chybí. Chystám se s Vámi prožít poslední Velikonoce – o to víc vnímám, jak je ten čas vzácný.

Z následující hospodářské zprávy, kterou připravil místokurátor br. David Srněnský, můžete vidět, že sbor nežije jen pro sebe a do budoucnosti hledí s nadějí. K tomu, abychom mohli plnit své poslání, potřebujeme se složit na náklady, tak jako to bývá v rodině. Proto Vám jménem staršovstva děkuji za Váš příspěvek pro život sboru, materiální, finanční, ale i duchovní. Jsme vděční za vaše modlitby za sbor, za každou nezištně odvedenou práci i za to, že pravidelně pamatujete i na hmotné potřeby církve a potřebných lidí.

Přeji Vám radostné a požehnané velikonoční svátky, naplněné vším dobrým od Boha i od lidí.

Srdečně zdraví Daniel Heller, administrátor

Sestry a bratři,

chci vás seznámit s tím, co se nám v minulém roce podařilo díky Vaší péči a podpoře v našem sboru udělat, a to v oblasti údržby a péče o svěřený sborový majetek.

Jako každoročně probíhá sečení trávy a péče o zahradu. O úklid sborových budov se již druhým rokem starají naši přátelé z Ukrajiny, kteří na staré faře také bydlí. Jsme za tuto jejich službu vděční.

Díky finanční podpoře spřáteleného seniorátu ze Sulzbach-Rosenberg se podařilo zakoupit nové elektrofonické varhany s klavírem a novou židličkou. S výběrem pomohla naše varhanice Johanka Hůževková. Vybráno bylo opravdu skvěle. Krásné a čisté tóny nového nástroje nás doprovází při Bohoslužbách i ostatních shromážděních.

Na staré faře byly vyměněny všechny zářivková svítidla za tzv. LED, které jsou velmi úsporné. Práci provedl bratr Kaňák s bratrem Pavlíčkem. Chceme jim za tuto práci velmi poděkovat. Poděkování patří i za finanční podporu Obecnímu úřadu v Jablůnce za finanční podporu této výměny, a to částkou 45 000 Kč.